

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 663/2026
04.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и окривљене ББ, због кривичног дела тешка телесна повреда у саизвршилаштву из члана 121. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Немање Митровића, поднетом против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Врбасу Кто 270/25 од 20.11.2025. године и Основног суда у Врбасу Кв 561/25 од 23.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Немање Митровића, поднет против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Врбасу Кто 270/25 од 20.11.2025. године и Основног суда у Врбасу Кв 561/25 од 23.03.2026. године.

Образложење

Решењем Основног јавног тужиоца у Врбасу Кто 270/25 од 20.11.2025. године, делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка поднет од стране адвоката Немање Митровића, браниоца по службеној дужности окривљеног АА, а који је поднет ради плаћања награде и накнаде у укупном износу од 136.875,00 (стотридесетшестхиљадаосамстотинаседамдесетипет) динара, док је у осталом делу до тражених 294.713,76 динара, захтев одбијен и наложено је рачуноводству ОЈТ у Врбасу да износ од 136.875,00 динара исплати адвокату Немањи Митровићу, на рачун означен у изреци.

Истим решењем, одбијен је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка поднет од стране адвоката Немање Митровића, изабраног браниоца окривљене ББ, по трошковнику од 12.11.2025. године, а који је ОЈТ у Врбасу поднет ради плаћања награде и накнаде у укупном износу од 294.713,76 динара.

Решењем Основног суда у Врбасу Кв 561/25 од 23.03.2026. године уважена је жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА и преиначено је решење Основног јавног тужиоца у Врбасу Кто 270/25 од 20.11.2025. године, тако што је захтев браниоца по службеној дужности окривљеног делимично одобрен и браниоцу Немањи

Митровићу за предузете радње досуђени су трошкови у укупном износу од 165.000,00 (стошездесетипетхиљада) динара, док је у преосталом делу захтев браниоца одбијен и наложено је рачуноводству ОЈТ у Врбасу да адвокату Немањи Митровићу, исплати износ од 165.000,00 динара, на број рачуна означен у изреци.

Против наведених правоснажних решења, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Немања Митровић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи побијана решења, на тај начин што ће у целости усвојити постављени захтев за накнаду трошкова - трошковник од 10.11.2025. године и захтев за накнаду трошкова жалбеног поступка и одредити да се окривљенима накнаде трошкови поступка по поднетом захтеву за заштиту законитости у складу са поднетим трошковником.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац. Одредбом става 2. истог члана прописано је да Републички јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим (другостепеним) судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени. Како су, сходно цитираној законској одредби, права браниоца одређена и ограничена правима која у поступку има окривљени, то дакле бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног, те је сагласно томе овлашћен да захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП, на штету окривљеног.

Из списка предмета произилази, да је побијаним правноснажним решењима одлучено о захтевима за накнаду трошкова кривичног поступка које је адвокат Немања

Митровић поднео као бранилац по службеној дужности окривљеног АА и као изабрани бранилац окривљене ББ, док из садржине поднетог захтева за заштиту законитости произилази да исти наведене одлуке оспорава, у делу у коме му нису признати трошкови и награда које потражује за радње предузете на име одбране окривљених.

Како је у конкретном случају адвокат Немања Митровић, захтев за заштиту законитости у односу на окривљеног АА поднео поводом сопствених трошкова које је имао као бранилац по службеној дужности, то по оцени Врховног суда, предметни захтев за заштиту законитости није поднет због повреде закона учињене на штету овог окривљеног, већ искључиво у своје име и за свој рачун, а не у име и за рачун окривљеног АА.

Поред овога, у односу на окривљену ББ, из изреке побијаног решења произилази да је одбијен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка поднет од стране адвоката Немање Митровића, као изабраног браниоца окривљене, а не захтев окривљене поднет преко браниоца. Како поднетим захтевом за заштиту законитости, адвокат Немања Митровић оспорава управо одлуку донету поводом захтева који је поднео у своје име, то по оцени Врховног суда, исти и у овом делу подноси ради остваривања сопственог интереса у погледу тражених трошкова, а не ради заштите права окривљене, као јединог титулара права на накнаду трошкова кривичног поступка, у ситуацији када је кривична пријава против окривљене одбачена, сходно одредби члана 265. став 1. ЗКП.

Стога се, по налажењу овог суда, адвокат Немања Митровић, ни у односу на окривљеног АА, ни у односу на окривљену ББ, не може сматрати лицем овлашћеним за подношење предметног захтева у смислу члана 483. ЗКП, због чега је Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости, оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 482. и 483. у вези члана 71. тачка 5) ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић